

VOX - V.O.K.S.

kontakt orgaan van de vereniging
OLD KOREA STRIJDEERS

De VOX -VO.K.S. is een uitgave van de

VERENIGING VAN OUD KOREA STRIJDEERS

door middel waarvan het bestuur de leden op de hoogte houdt van gebeurtenissen en evenementen, die van belang kunnen zijn voor de leden van de VO.K.S. De VOX - VO.K.S. verschijnt viermaal per jaar.

DOELSTELLING VAN DE VERENIGING

De vereniging heeft ten doel:

- het behartigen van de belangen van de leden en van de nabestaanden in de eerste graad van die Nederlanders, die direct betrokken waren bij de oorlog in Korea;
- het bevorderen van de vriendschappelijke betrekkingen onderling, alsmede die met overeenkomstige verenigingen in het buitenland;
- het onderhouden van contacten met het Regiment van Heutsz en met de 2 US Infantry Division (Indianhead).

-

ADVERTENTIES

Helpt uw V.O.K.S. door het plaatsen van een advertentie in de VOX en stimuleer daarmee uw eigen omzet.

Advertentie van bladgrootte € 90,- per jaar

Advertentie van ½ bladgrootte € 55,- per jaar

Advertentie van ¼ bladgrootte € 30,- per jaar

Stuur ook uw advertentie naar de secretaris.

CONTRIBUTIE

De contributie bedraagt (minimaal) € 20,- per jaar.

ADRESVERANDERINGEN

Direct doorgeven aan de secretaris; alleen dan kunt u verzekerd zijn van een regelmatige toezending van de VOX - VO.K.S.

WEBSITE

Meer informatie treft u aan op onze website: www.vox-voks.nl

Lay-out en eindredactie: L.C. Schreuders te Weert

Druk: Verloop Drukkerij te Alblasserdam

VOX-V.O.K.S.

49^e jaargang

Nr. 2 – juni 2025

SECRETARIAAT

Correspondentie richten aan VOKS, Standaardmolen 88, 6003 CK Weert
Tel.: 06-51903177 Website: www.vox-voks.nl E-mail: voks1951@gmail.com

BETALINGEN: RABO: NL58 RABO 0103 2098 24 t.n.v. V.O.K.S. te Nunspeet

KOPIJ

Kopij voor nr. 3 van september 2025 kan worden ingediend:
per post: redactie VOX-V.O.K.S., Standaardmolen 88, 6003 CK Weert
per email: voks1951@gmail.com. Graag vóór 11 september 2025.

VOKS-BESTUUR

Voorzitter:	P.P.G. Gommers , telefoon 06-13134870 Alb. Neuhuyslaan 23, 8072 HJ Nunspeet e-mail: ppg.gommers@gmail.com
Vice-voorzitter en Secretaris:	L.C. Schreuders , telefoon 06-51903177 Standaardmolen 88, 6003 CK Weert e-mail: voks1951@gmail.com
Penningmeester:	P.C. Wessels , telefoon 06-11352600 e-mail: penningmeester.voks@ziggo.nl
Landmacht Vertegenwoordiger	C.J. Kortlever , telefoon 020-6410872 Laan van de Helende Meesters 510, 1186 DJ Amstelveen e-mail: cko2730@hotmail.com
Marine vertegenwoordiger:	H.P Repping , telefoon: 038-4534862 Gombertstraat 738, 8031 MZ Zwolle e-mail: h.p.rep30@gmail.com

Geestelijk verzorger:	Ds. P. 't Hoen , telefoon 0318-634514 Rubensstraat 41, 6717 VD Ede e-mail: peterthoen@telfort.nl
-----------------------	--

INHOUDSOPGAVE

1.	Inhoud	pag.	2
2.	Van de Voorzitter	pag.	3
3.	Erevoorzitters, ereleden en leden van Verdienste	pag.	4
4.	In Memoriam	pag.	5
5.	Van het Bestuur	pag.	6
6.	Van de Districten	pag.	10
7.	Gesneuveld, omgekomen of vermist?	pag.	17
8.	Verslag Herdenking en Reünie VOKS	pag.	18
9.	Bijzetting UNMCK Korea-veteraan Horstman	pag.	28
10.	Verslag UN Sending States Exchange Camp	pag.	33
11.	Vrijheidsdefilé Wageningen 2025	pag.	39
12.	Namen van Helden op Bruggen en Viaducten	pag.	44
13.	Interview met Korea-veteraan Lambertus	pag.	46

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door het vfonds

VAN DE VOORZITTER

De Herdenking en Reünie van de VOKS ligt inmiddels enkele dagen achter ons, en het was een zeer indrukwekkende gebeurtenis.

De oproepbrief die het Nederlands Veteraneninstituut stuurde naar Korea-veteranen die geen lid zijn van de VOKS, zorgde voor de komst van acht extra Korea-veteranen. Van hen waren er drie van de Landmacht en vijf van de Marine.

Ook deze nieuwe aanwezigen zullen deze VOX-V.O.K.S ontvangen, zodat zij op de hoogte blijven van onze activiteiten.

Tijdens de bijeenkomst heeft u kennis kunnen maken met de nieuwe ambassadeur van Zuid-

Korea in Nederland, Z.E. Mr. Hong Seok-in. Hij liet weten onder de indruk te zijn van het grote aantal aanwezigen, waaronder in totaal 18 Korea-veteranen, die werden vergezeld door hun naaste familieleden.

Misschien heeft u zich afgevraagd waarom onze secretaris in mijn plaats een toespraak hield, terwijl ik als voorzitter normaal gesproken deze taak op mij zou nemen. Dat is eenvoudig uit te leggen: mijn gezondheid stond het niet toe, maar ik wist dat hij deze verantwoordelijkheid met een gerust hart kon overnemen. Uit deze toespraak bleek dat de belangstelling voor de 'Vergeten Oorlog' gestaag toeneemt. Dit wordt onder andere zichtbaar door het groeiende aantal verzoeken tot interviews met veteranen, de frequentere aandacht in krantenartikelen, documentaires die door televisiezers worden uitgezonden, en scripties van jonge studenten die zich verdiepen in de Koreaoorlog, met bijzondere focus op de rol van Nederlandse militairen van het NDVN.

Een opmerkelijke toevoeging hierbij is de opening van een tentoonstelling in het gebouw van de Tweede Kamer over de inzet van het NDVN. Deze tentoonstelling zal op 1 juli a.s. officieel worden geopend door Kamervoorzitter Bosma. Met de bedoeling dat zowel Kamerleden als andere politici uitgebreid kennis hiervan kunnen nemen.

Ik wens u allen een goede gezondheid toe.

Paul Gommers
Voorzitter

EREVOORZITTERS, ERELEDEN EN LEDEN VAN VERDIENSTE

Dankzij de inzet van deze mensen heeft onze vereniging de kans gekregen om een positie te verwerven in onze samenleving. Wij danken deze bijzondere mensen voor datgene dat zij voor ons hebben gedaan en bereikt.

EREVOORZITTERS VOKS

C.P.G.J. Motshagen	(overleden 2018)
L.C. Schreuders	(overleden 2017)
N. Tack	(overleden 2007)

ERELEDEN VOKS

G.J.P. van der Most	
F. Titalepta	(overleden 2023)
H. Mulder	(overleden 2020)
M. Smits	(overleden 2016)
H. de Jong	(overleden 2015)
A.A. Herweijer	(overleden 2014)
A. Rietdijk	(overleden 2013)
J.W. Scholten	(overleden 2010)
J.A. Bor	(overleden 1995)

LEDEN VAN VERDIENSTE VOKS

R. Meeuwisz	
C.J. Kortlever	
W.W.M. Brouwer	
P.R. Wijnands	
H.J. Bogaars	(overleden 2020)
K. Piëst	(overleden 2018)
C.J. Graaf van Limburg Stirum	(overleden 2018)
A.J. Leyenaar	(overleden 2018)
W. Meinen	(overleden 2014)
Ch. Mark	(overleden 2006)

IN MEMORIAM

Het bestuur van de VOKS maakt bekend
dat in de periode april – juni 2025
bericht van overlijden is ontvangen van:

Dhr. H.F.M.L. van Dijk, 94 jaar, op 2 april 2025 te Zoetermeer.
(Landmacht, 08-01-1952 SS Empire Fowey)

Kolonel b.d. Jaap Constandse, 97 jaar, op 13 april 2025 te Roosendaal
(Landmacht, 08-01-1952 SS Empire Fowey)

Korea-veteraan Jaap Constandse, beroepsmilitair, vertrok op 8 januari 1952 als tweede luitenant van het Korps Commandotroepen met het troepentransportschip SS Empire Fowey naar Korea.

Voor zijn overlijden had kolonel Constandse de wens uitgesproken en in zijn laatste wil vastgelegd om te worden bijgezet op de Internationale Begraafplaats UNMCK in Busan.

Na zijn terugkeer uit Korea bleef hij werkzaam als beroepsofficier bij de Infanterie en diende hij o.a. als commandant van het Korps Commandotroepen.

Bij de afscheidsdienst in Roosendaal waren namens de VOKS uw voorzitter en secretaris aanwezig. De erewacht werd gevormd door militairen van het Korps Commandotroepen.

Dhr. J. Droogers, 94 jaar, op 31 mei 2025 te Hilversum.
(Marine, 1951-1952 Hr.Ms. Van Galen)

Dhr. A. Schoester, 91 jaar, 3 juni 2025 te Zevenaar.
(Marine, 1954 Hr. Ms. Van Zijll)

VAN HET BESTUUR

Contributie

Het is belangrijk om te blijven benadrukken dat er nog een aantal Korea-veteranen en donateurs zijn die de contributie voor het jaar 2025 niet hebben voldaan. Binnenkort zullen de eerste betalingsherinneringen worden verstuurd. Dit is spijtig, aangezien ook het versturen van dergelijke herinneringen extra kosten met zich meebrengt.

Er hoeft echter geen kwade opzet in het spel te zijn. Het kan voorkomen dat men niet meer precies weet of de bijdrage reeds is betaald. Dit wordt vanzelf duidelijk wanneer de herinneringsbrief in de brievenbus valt.

Indien u moeilijkheden ondervindt bij het voldoen van de betaling, adviseren wij u om hulp te vragen aan een familielid of een bekende.

Maak u (voorlopig) geen zorgen; wij doen ons uiterste best om samen tot een oplossing te komen.

Wanneer u het verschuldigde bedrag van (minimaal) 20 euro naar onze rekening overmaakt of laat overmaken, verzoeken wij u vriendelijk om de volgende gegevens duidelijk te vermelden:

1. Contributie 2025
2. De naam van de Korea-veteraan of donateur waarop de betaling betrekking heeft.

Nieuwe ambassadeur van de Republiek Korea in Nederland

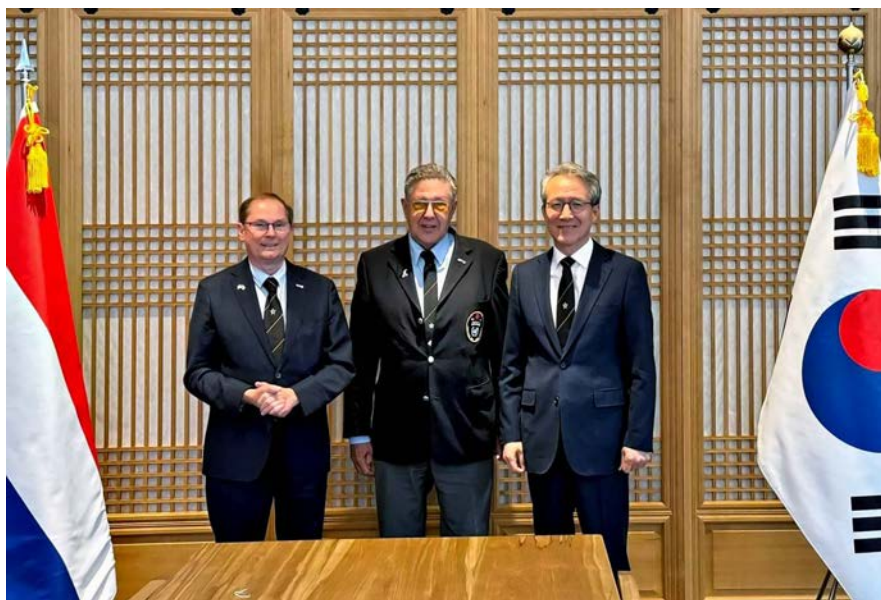

Er is weer een nieuwe ambassadeur van de Republiek Korea geïnstalleerd in Den Haag. Ditmaal gaat het om Z.E. Hong Seok-in, een ervaren diplomaat met een indrukwekkende staat van dienst. Hij heeft eerder gewerkt op Zuid-Koreaanse ambassades in onder meer België, de Verenigde Staten, Libië en Honolulu.

Zijn benoeming tot ambassadeur in Nederland beschouwt hij, zoals hij eerder liet weten, als een mooie en uitdagende missie. Zijn aandacht voor de Nederlandse Korea-veteranen werd al snel duidelijk toen hij kort

na zijn aanstelling een uitnodiging stuurde naar het bestuur van onze vereniging voor een kennismakingsgesprek.

Op 30 mei vond deze kennismaking plaats in de Zuid-Koreaanse ambassade in Den Haag, waar uw voorzitter en secretaris hartelijk werden ontvangen door ambassadeur Hong Seok-in. Niet alleen bracht de ambassadeur enkele geschenken mee, ook hijzelf werd verrast; namens onze vereniging ontving hij een VOKS-schildje met het Indian Head-embleem en een stropdas waarop eveneens dit embleem was geborduurd. De ambassadeur was zichtbaar blij met dit gebaar: hij trok direct zijn eigen stropdas af en deed de stropdas met het Indian Head-embleem om. Het nemen van een foto vormde een passend sluitstuk, waarmee de aangename kennismaking werd beëindigd.

Namen van Helden op Bruggen en Viaducten

Op 10 september 1961 kwam Korea-veteraan Bernard Hoop om het leven tijdens een missie in Congo als gevolg van een auto-ongeluk. In het kader van het project 'Namen van Helden op Bruggen en Viaducten' heeft het Regiment Geneeskundige Troepen, waar sergeant Bernard Hoop destijds deel van uitmaakte, zijn naam voorgedragen voor plaatsing op een viaduct nabij Apeldoorn. Bij de ceremonie voor de naamgeving waren uw voorzitter, secretaris en twee Korea-veteranen aanwezig. Meer hierover leest u in een verslag elders in deze editie van de VOX-V.O.K.S.

Boek Korea over nazaten van Korea-veteranen

In Zuid-Korea brengt de organisatie KAFSP (Korea America Freedom Security Policy Center) een boek uit met de titel *The Story of My (Grand)Father, a Korean War Veteran. Dit boek bevat verhalen van (klein)kinderen van Korea-veteranen uit 16 VN-landen die actief hebben deelgenomen aan de bevrijding van Zuid-Korea tijdens de Korea-Oorlog. Voor elk land wordt één verhaal geselecteerd.

Namens de VOKS is ervoor gekozen om het verhaal aan te bieden van wijlen kolonel Schreuders, Korea-veteraan van het eerste Detachement Verenigde Naties. Kolonel Schreuders was medeoprichter van de VOKS en heeft jarenlang gediend als secretaris en voorzitter. Zijn verhaal is geschreven door zijn zoon, die momenteel onze secretaris is. Zodra het boek is gepubliceerd, zal het bestuur u hiervan op de hoogte brengen.

Tentoonstelling Tweede Kamer 1 juli 2025

Tijdens de herdenking in Roermond, op 7 september 2024, voerde uw secretaris een gesprek met de voorzitter van de Tweede Kamer, de heer Martin Bosma. Hij toonde grote interesse in de inzet van Nederlandse militairen tijdens de Korea-oorlog en vroeg om aanvullende informatie. Naar aanleiding van dit contact nodigde de heer Bosma het bestuur uit voor een lunch in het gebouw van de Tweede Kamer. Tijdens deze bijeenkomst gaf hij aan dat hij van plan was een bezoek te brengen aan de begraafplaats UNMCK in Busan en hij wilde meer informatie hierover ontvangen.

Zijn bezoek aan de begraafplaats in Busan vond plaats in januari 2025. Gedurende zijn verblijf daar legde de heer Bosma een krans bij het deel van de begraafplaats waar Nederlandse militairen van de NDVN en de Marine begraven liggen. Verder bezocht hij ook de graven van militairen die sinds 2016 op het ereveld zijn bijgezet.

Op de Veteranen Receptie, op 3 december 2024, was hij eveneens aanwezig en hield hij een indrukwekkende toespraak.

En als aanvulling daarop wordt op zijn initiatief op 1 juli 2025 een tentoonstelling geopend in het gebouw van de Tweede Kamer over de Korea-Oorlog en de inzet van Nederlandse militairen daarbij

De toespraak van de heer Bosma op 3 december 2024 (FOTO: VOKS)

Namens de VOKS zullen het bestuur en enkele in Den Haag woonachtige Korea-veteranen hierbij aanwezig zijn. De politieke aandacht voor de Korea-veteranen neemt, mede door de inspanningen van de heer Bosma, opnieuw toe.

Compensatie NS door staking op 10 juni

Door de staking op 10 juni jongstleden hebben meerdere Korea-veteranen en donateurs extra kosten moeten maken om naar Schaarsbergen te reizen en weer terug naar huis. Omdat het gratis NS-vervoerbewijs voor de veteranen en hun begeleiders niet gebruikt kon worden, hebben de meesten alternatief vervoer geregeld.

Deze extra kosten kunnen worden vergoed tot een maximum van 25 euro per persoon. Wij raden aan hier gebruik van te maken. U kunt uw aanvraag indienen binnen een periode van drie maanden na de genoemde datum. Het benodigde formulier is te vinden via de volgende link:
<https://restitutie-formulier.ns.nl/index.html>

VAN DE DISTRICTEN

Neemt u voor vragen, suggesties en/of problemen in uw provincie contact op met uw Dc of met het bestuur van de VOKS.

Friesland, Groningen, Drenthe, Overijssel

Dhr. J. Krikke,

Koekoekstraat 12, 9404 BL Assen

Tel. 0592-357140 e-mail: jaapvanale@veteranen.nl

Flevoland, Gelderland, Utrecht, Zuid-Holland

Dhr. P.P.G. Gommers

Alb. Neuhuyslaan 23, 8072 HJ Nunspeet

Tel.: 06-13134870 e-mail: ppg.gommers@kpnmail.nl

Noord-Holland, Utrecht, Zuid-Holland

C.J. Kortlever

Laan van de Helende Meesters 510, 1186 DJ Amstelveen

Tel. 020-6410872 e-mail: cko2730@hotmail.com

Limburg, Noord-Brabant, Zeeland

L.C. Schreuders

Standaardmolen 88, 6003 CK Weert

Tel.: 06-51903177 e-mail: voks1951@gmail.com

DISTRICT NOORD-NEDERLAND

Herdenking monument Selwelderhof Groningen

Op 4 juni jl. werd bij het monument Selwerderhof in Groningen een herdenking gehouden voor de acht Groningers die zijn omgekomen in Korea, Libanon, Angola en Mali. Op het monument zijn de acht namen aangebracht alsmede onderstaand gedicht van Renée Luth.

Missies (NL) 1950 - Heden
Wat als jouw belofte aan vrede
geen toekomst meer heeft
maar stierf of gewond raakte
bij de missie mens
gefallen Groningse militair
je bent nu voorbij grenzen van verdriet
maar het vaderland wiegt jouw moed
en strijd nog in zijn armen
herinneringen aan jouw
zijn ons monument
maar we zetten verloren tijd stil in staal
zodat vrede en jij
elkaar eindelijk kunnen vinden

Namens de Vereniging Oud Korea Strijders was Jaap Krikke, districtscommissaris voor Noord Nederland op woensdag 4 juni 2025 bij de herdenking aanwezig.

De ontvangst van de herdenkingen bij het monument Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea en het 'Monument Missies (NL) 1950 – Heden' vond plaats in de aula van de begraafplaats.

Voorzitter E.K. Hansen van De Stichting Samenwerkingsverband Veteranen en Postactieve Militairen Groningen (S.V.P.G.) heette de aanwezigen hartelijk welkom bij het monument Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea.

Na een muzikale opening door de Regimentsfanfare Garde Grenadiers en Jagers werden de gasten, waaronder enkele individuele leden van COM-Noord, verwelkomd. Vervolgens werd een in memoriam en herdenkingsrede uitgesproken door Wiebe Arts, Humanistisch Raadsman van het Ministerie van Defensie en locoburgemeester Mirjam Wijnja van de gemeente Groningen.

Vervolgens vonden de kransleggingen plaats: door F.J. Paas, de Commissaris van de provincie Groningen; door de locoburgemeester van

de gemeente Groningen; door de burgemeester van de gemeente Eemsdelta; door de chef-staf van de 43 Gemechaniseerde Brigade uit Havelte namens de Nederlandse strijdkrachten en tot slot door de S.V.P.G. Deze krans werd overgeleverd in de vijver, voorstellend de oceaan, ter nagedachtenis aan de sobats die in voormalig Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea achterbleven.

De aanwezigen begaven zich vervolgens, voorafgegaan door de Erewacht, bestaande uit militairen van het 10e Infanteriebataljon Bewaken en Beveiligen van het Korps Nationale Reserve (10 BB KNR), naar het monument 'Missies (NL) 1950 – Heden'. Daar stond voorzitter S.V.P.G. in zijn toespraak stil bij de onthulling van dit monument, opgericht ter nagedachtenis aan de Groningse militairen die tijdens hun inzet in Korea, Libanon, Angola en Mali het hoogste offer hebben gebracht. In het dodenappel noemde hij de namen, hun missie en datum van overlijden:

Korea

Sgt. Albertus Antonius Schoemaker, 31 oktober 1951

Kpl. Pieter Berend Slager, 26 juli 1951

Sld. Hendrik Roetert, 20 juli 1953.

Libanon

Kpl. Siebe Boonstra, 4 mei 1979

Sld. Jan Hendrik Hoiting, 5 oktober 1983

Angola

Wmr1 Ferdinand Nieuman, 1 februari 1977

Mali

Sgt1 Henry Michel Hoving, 7 juli 2016

Kpl. Kevin Roggeveld, 6 juli 2016

Door het 44e Painfbat Regiment Infanterie Johan Willem Friso werd een krans geplaatst. Vervolgens legde de Districtscommissaris voor Noord-Nederland, namens de Vereniging Oud Korea Strijders, een kleurrijk bloemstuk. De Stichting Drentse Veteranen volgde met een bloemstuk, waarna de S.V.P.G. een krans toevoegde.

Tot slot legden enkele nabestaanden bloemen neer. Voorzitter E.K. Hansen bedankte de aanwezigen voor het bijwonen van de herdenking en nodigde allen uit om in de aula van de begraafplaats iets te nuttigen en alvorens huiswaarts te keren, van gedachten te wisselen.

J. Krikke

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Herdenking begraafplaats Crooswijk te Rotterdam

Op zondag 4 mei 2025 werd de jaarlijkse herdenking gehouden op begraafplaats Crooswijk in Rotterdam. Voorafgaand aan de plechtigheid werden de genodigden verwelkomd in de aula, waar koffie en broodjes werden geserveerd. Kees Kortlever, bestuurslid van de VOKS, was namens de vereniging aanwezig en maakte onder andere kennis met de nieuwe burgemeester, Carola Schouten.

Voorafgaand aan de herdenking liep burgemeester Schouten, samen met een select gezelschap bestaande uit de Commandant van het Korps Mariniers, de Commandant van het Regiment Verbindingstroepen, de waarnemend Commandant van de Garde Grenadiers en Jagers, evenals de kransdragers en -leggers, een stille tocht langs de zes

oorlogsmonumenten op Crooswijk. Bij het tweede monument, het Korea-monument, voegde ik mij bij de burgemeester en legden we samen een krans, voorzien van linten namens het Gemeentebestuur van Rotterdam.

*Kranslegging door burgemeester Schouten en Korea-veteraan Kees Kortlever
(Foto: Robin Utrecht)*

Gewapende mariniers bewezen eer, terwijl een hoornblazer van de mariniers een signaal blies, gevolgd door een minuut stilte. Na het signaal 'Voorwaarts' eindigde deze korte plechtigheid en sloot ik mij weer aan bij het einde van de stoet. Vervolgens werd de tocht voortgezet langs de vier overige monumenten.

Na afloop van de stille tocht konden de deelnemers plaatsnemen op de gereserveerde stoelen, waarna de herdenkingsplechtigheid begon, bijgewoond door een groot aantal belangstellenden bij de aula. De muzikale begeleiding werd verzorgd door een koperkwintet van de Marinierskapel onder leiding van sergeant-majoor Monique de Rooij. Het duo Knaap en de Vos zong het lied 'Rivier', gevolgd door een toespraak van burgemeester Schouten. Vervolgens sprak Humanistisch raadvrouw Dian den Otter een Woord van Herdenking uit. Na het zingen van het eerste couplet van het Wilhelmus werd de ceremonie afgesloten.

Voor de nazit met koffie, thee of andere drankjes had ik helaas geen tijd, omdat ik op tijd in Amstelveen wilde zijn voor een bijeenkomst met veteranen. Hier was een rijstmaaltijd georganiseerd in de voormalige Anna Kerk, die tegenwoordig fungeert als brouwerij en horecagelegenheid. Aansluitend woonde ik rond 20.00 uur de herdenking bij bij het monument in Amstelveen.

Kees Kortlever

DISTRICHT GELDERLAND

Herdenking Regiment Geneeskundige Troepen

Op 9 april 2025 vond opnieuw de jaarlijkse dodenherdenking van het Regiment Geneeskundige Troepen plaats in de Generaal Spoorakazerne in Ermelo. Dit regiment, opgericht op 7 april 1869, bestaat dus al 156 jaar. Op 10 april 1979 kreeg het regiment een vaandel uitgereikt door Hare Majesteit Koningin Juliana.

(FOTO: Regiment Geneeskundige Troepen)

Een groot aantal genodigden werd voorafgaand aan de herdenking ontvangen in een speciaal daarvoor ingerichte ruimte, waar een selectie van belegde broodjes en diverse dranken klaarstond. Vanuit de VOKS waren voorzitter Paul Gommers en bestuurslid Kees Kortlever aanwezig bij deze herdenking. Het was voor hen de tweede keer, wat zorgde voor een hernieuwde kennismaking met verschillende aanwezigen.

Na de lunch werden de gasten uitgenodigd om plaats te nemen op de nabijgelegen paradeplaats, waar al verschillende detachementen gereed stonden. De muzikale begeleiding werd verzorgd door een fanfare van de Koninklijke Militaire Kapel. De paradecommandant meldde het geheel aan de regimentscommandant, luitenant-kolonel V.L.J. Commandeur die samen met de burgemeester van Ermelo, de heer P.J.T. van Daalen, vervolgens de paradeplaats betrad.

De vaandelwacht met het regimentsvaandel nam vervolgens zijn plaats in. Daarna sprak de regimentscommandant, gevolgd door een toespraak van de aalmoezenier. Na een trompetsignaal werd twee minuten stilte gehouden, terwijl het Wilhelmus klonk en de nationale driekleur werd gehesen. Vervolgens werden de namen van de op het monument vermelde personen voorgelezen. Opvallend was dat, in tegenstelling tot de gebruikelijke praktijk bij de Van Heutsz-herdenking, hier geen 'present' werd geroepen vanuit de gelederen. De ceremonie ging verder met het leggen van kransen en bloemstukken.

FOTO: Regiment Geneeskundige Troepen)

Namens de VOKS legden Paul Gommers en Kees Kortlever een bloemstuk bij het monument. Nadat de vaandelwacht was uitgetreden en het geheel was afgemeld bij de regimentscommandant werd de herdenking besloten met een defilé langs het monument. Tot slot was er nog een afsluitende bijeenkomst met alcoholvrije drankjes.

Kees Kortlever

GESNEUVELD, OMGEKOMEN OF VERMIST?

Regelmatig merken we op dat kranten, documenten, documentaires, websites en andere bronnen uiteenlopende aantallen noemen met betrekking tot de gesneuvelde, omgekomen of vermiste militairen van het NDVN.

Hierbij gaat het om militairen die tijdens de Korea-Oorlog zijn gesneuveld door directe oorlogshandelingen of omgekomen als gevolg van een ongeluk, ziekte of zelfdoding. Van deze militairen zijn er 117 begraven op de Verenigde Naties Begraafplaats in Busan, Zuid-Korea, ook wel de UNMCK genoemd.

Verder zijn er op deze begraafplaats vijf graven met grafstenen die echter leeg zijn. Van deze vijf is bij één militair bekend dat hij gesneuveld is, maar niet geborgen kon worden. Eén andere is overleden in krijgsgevangenschap en begraven op een onbekende locatie, terwijl het lot van de overige drie militairen nog steeds onbekend is. Deze drie gelden tot op heden als vermist.

Daarnaast stierf een Nederlandse militair na terugkeer in Nederland aan zijn verwondingen, opgelopen in Korea. Verder overleed een andere militair door ziekte tijdens zijn terugreis naar Nederland; hij is bijgezet op het ereveld Chungkai in Thailand.

Ook is kwartiermeester Van der Horst, die tijdens het vertrek van Hr.Ms. Piet Hein overboord viel en verdronk, opgenomen in de lijst van omgekomen NDVN-militairen.

Samenvattend weten we daarom dat 122 militairen zijn gesneuveld of omgekomen, terwijl drie nog steeds vermist worden. Dit brengt het totale aantal op 125.

VERSLAG HERDENKING EN REÛNIE VOKS 10 JUNI 2025

Op dinsdag 10 juni 2025 werd in de Oranje Kazerne in Schaarsbergen de grote Herdenking en Reünie van de Vereniging Oud Korea Strijders (VOKS) gehouden. Meer dan 120 personen woonden het evenement bij, waaronder 18 Korea-veteranen, hun partners, begeleiders en genodigden.

Dankzij een brief van het Veteraneninstituut waren ook acht Korea-veteranen, die geen lid zijn van de VOKS, aanwezig. Voor hen was dit de eerste keer sinds de Korea-oorlog dat zij de kans kregen om kennis te maken met de tien andere aanwezige Korea-veteranen van onze vereniging.

Ondanks de NS-staking, die ons enkele jaren geleden tijdens de herdenking ook hinderde, vonden reizigers alternatieve vervoersmiddelen, waardoor het aantal annuleringen beperkt bleef.

Nadat de aanwezigen hun plaatsen hadden ingenomen, werden de speciaal genodigden naar hun zitplaatsen begeleid.

Dit waren onder andere de (nieuwe) ambassadeur van de Republiek Korea, Z.E. Hong Seok-in, voorzitter VOKS Paul Gommers, kolonel Van Kuijk, commandant van KTOMM Bronbeek, vertegenwoordigers van de

Nederlandse Krijgsmacht en de IGK, kolonel Sturgeon van de Amerikaanse ambassade in Den Haag, het Nederlands Veteraneninstituut, de stichting St. Janszn. Weltevree, de Hendrick Hamel Foundation, de Veteranen Vereniging Regiment Van Heutsz (VVRvH), Mr. Lee van de Yi Jun Foundation, en het Comité 'De Vergeten Oorlog'.

Hun jaarlijkse aanwezigheid benadrukt de betrokkenheid van deze organisaties bij de inzet van het NDVN en de Marine tijdens de Korea-Oorlog, de eerbied voor de gevallen en vermisten daarvan, en de waardering voor de huidige Korea-veteranen.

Toen de vaandeldragers met het vaandel van het Regiment hun plaatsen hadden ingenomen, begon de herdenking. De aanwezigen werden daarbij gevraagd geen foto's te maken, mede vanwege de oplopende spanningen in de oorlog tussen Oekraïne en Rusland.

De commandant van het Regiment Van Heutsz, de LKol Duchateau, begon na de inleiding zijn toespraak als volgt: *"A special welcome to the delegation of the Embassy of the Republic of Korea, His excellency Mr. Hong Seok-in and his third secretary Mr. Seok-hwan Moon. It is my pleasure to have you here. Your presence underlines our shared*

history. As the regimental commander, I..., we all are impressed by the overwhelming gratitude and respect towards the Dutch veterans, who fought in the Korean War, received from the Republic of Korea”.

Daarna ging in zijn toespraak in op het ontstaan van de Korea-Oorlog, de hulp die o.a. door Nederland werd aangeboden, de vele militairen van het NDVN en de Marine die daarbij werden ingezet. Hij zei o.a.: *“Op 26 oktober 1950 vertrekt de overste Den Ouden met zijn detachement op de Hr. Ms. Zuiderkruis naar Korea. Vrijwel onmiddellijk wordt de eenheid betrokken in de gevechten door het ondersteunen van de terugtocht van de Amerikaanse 2nd Infantry Division door de Hoengsong Vallei. Ondanks stevige verliezen, waaronder de commandant LKol Den Ouden,*

heeft u stand gehouden en konden de eenheden van de divisie zich terugtrekken. Daarmee gaf het detachement zijn visitekaartje af. U werd hiervoor onderscheiden met een Amerikaanse presidentiële onderscheiding.”

Hij benadrukte daarnaast de zware omstandigheden waaronder de Nederlanders moesten strijden, de 'Laatste Patrouille' waarbij vijf Nederlandse militairen omkwamen, slechts één dag voor de Wapenstilstand, en de geringe waardering die de militairen kregen na hun terugkeer uit Korea in Nederland

Hij eindigde zijn toespraak met de woorden: *“Samen herdenken en eren wij vandaag de gesneuvelden, de vermisten, eenieder die een bijdrage heeft geleverd aan de vrijheid van Zuid-Korea. Wij zullen het nooit vergeten.”*

Daarna kreeg ambassadeur Hong Seok-in het woord. Hij begon zijn toespraak met een in het Nederlands perfect uitgesproken *“Goede*

Morgen” en vervolgde (in het Nederlands vertaald): “Het is een grote eer voor mij om vandaag, als pas aangestelde ambassadeur van de Republiek Korea in het Koninkrijk der Nederlanden, voor het eerst samen met u aanwezig te zijn bij dit betekenisvolle evenement. Een van mijn meest waardevolle verantwoordelijkheden als ambassadeur, en een taak die ik met bijzondere trots vervul, is het ontmoeten van veteranen van de Koreaanse Oorlog. Het is een eer om persoonlijk mijn oprechte dankbaarheid en diepe respect aan u te mogen overbrengen. Hier vandaag bij u te zijn en deze woorden rechtstreeks tot u te kunnen richten, betekent enorm veel voor mij.”

Hij ging verder in het noemen van de inzet van Nederland als een van de eerste landen voor de bevrijding van Zuid-Korea en de barre omstandigheden waar de militairen mee te maken kregen. Over zijn aanstelling door Z.M. koning Willem-Alexander zei de ambassadeur: *“Tijdens onze bijeenkomst herinnerde Zijne Majesteit zich met warme gevoelens het staatsbezoek van de Koreaanse president in december 2023, en in het bijzonder de ontmoeting met Nederlandse veteranen van de Koreaanse Oorlog in het Koninklijk Paleis in Amsterdam. Hij omschreef het als een zeer betekenisvolle en ontroerende gebeurtenis.*

Zijn woorden brachten me opnieuw in herinnering hoe uw toewijding de bijzondere band tussen onze landen blijft vormgeven en versterken.”

Hij eindigde zijn toespraak met zich persoonlijk te richten aan de Korea-veteranen: *“U mag trots zijn op het feit dat u een veteraan van de Koreaanse Oorlog bent. Jullie offers leven voort in de vrijheid, vrede en welvaart van onze natie. Daarom zullen jullie altijd herinnerd worden als ware helden.”*

Vanwege gezondheidsredenen nam niet voorzitter Paul Gommers het woord tijdens de toespraak van de VOKS, maar werd deze verzorgd door secretaris Leo Schreuders.

Aan het begin van zijn toespraak verwees hij naar de gedenkwaardige herdenking van 2017 op het landgoed van KTOMM Bronbeek. Tijdens deze plechtigheid was Z.M. Koning Willem-Alexander aanwezig bij het Dodenappel, een moment dat een diepe indruk op iedereen achterliet. Dat de Korea-veteranen na afloop van de ceremonie bovendien de kans kregen om persoonlijk met de koning te spreken, maakte de gebeurtenis nog extra bijzonder.

Leo Schreuders zei verder o.a.: *“Veel mensen denken hier niet zo diep over na, maar wat betekent het voor iemand die in een tijdsbestek van 13*

jaar, van 1940 tot 1953, is ingezet in drie verschillende oorlogen, namelijk de Tweede Wereldoorlog, de inzet in Nederlands-Indië en de Korea-Oorlog? Waarom lijkt het alsof de jongere generatie niet begrijpt waarom veel Korea-veteranen liever niet thuis praten over hun ervaringen, maar dat wel kunnen delen met hun kameraden die hetzelfde hebben meegemaakt?”

Daarnaast benoemde hij de redenen waarom zeven na de Korea-Oorlog overleden veteranen inmiddels zijn bijgezet op de UNMCK in Busan. Hij benadrukte hierbij de kameraadschap en het respect dat Zuid-Korea toont voor deze Korea-veteranen.

Hij eindigde zijn toespraak met: *“Ik begon mijn verhaal met de ontmoeting met de Koning in 2015. U heeft op 13 december 2023 opnieuw de eer gehad om de Koning te ontmoeten. De geschiedenis herhaalt zich daarmee.*

Korea-veteranen: uw inspanningen zullen nooit worden vergeten. Samen met het Regiment Van Heutsz, ons Regiment, beloven wij u dat dit voor altijd zo zal blijven.”

Na de toespraak van de heer Schreuders leidde ds. Petra Doorn, geestelijk verzorger van 11 LMB, 12 Infbat en 11 Herstel, het gebed in. Op dat moment kregen de militairen het bevel 'Baretten af'. In haar gebed sprak ds. Doorn onder meer de volgende woorden:

“Voor uw aangezicht herdenken wij alle Nederlandse militairen die tussen 1950 en 1954 alles hebben gegeven voor de vrijheid van Zuid Korea.

Hun namen, hun krijgsverrichtingen, hun erkenningen gaan met ons mee, zij vormen ons als militair en als mens. Zij vertellen ons dat je niet weet waar je aan begint als je op missie gaat.

Zij vertellen ons over kou en ontberingen, over militaire skills die je redding kunnen zijn, omdat ze die niet van je af kunnen nemen.

Zij vertellen ook dat een vijand die niet om mensenlevens geeft, die mensen in de strijd pompt als gebruiksartikelen, wel heel bedreigend kan zijn, maar daarmee nog niet hoeft te winnen.

Maar de verhalen van de oud-Korea strijders vertellen ons ook dat het afzien is, dat de chaos van de strijd iets is waar je misschien liever niet meer aan terug denkt, en dat je terugkeert, als je terugkeert, als een ander mens”.

Zij eindigde het gebed met de woorden:

*”Eternal God and Father of mankind
Have mercy on our broken and divided world
and give us your peace. Amen”*

Daarna volgde het indrukwekkende dodenappel waarbij na het noemen van de naam van de tijdens de Korea-Oorlog gesneuvelde, uit de rangen van de aangetreden militairen telkenmale *“present”* werd geroepen. geroepen. Ook werden hierbij de namen genoemd van de tijdens de Korea-Oorlog gesneuvelde Zuid-Koreaanse militairen die aan het NDVN waren toegevoegd.

Bij het afroepen van de namen van de vermisten bleef het doodstil. Ieder jaar weer een indrukwekkend moment, mede omdat wij ons weer realiseren dat er zo velen uit onze gelederen destijds gesneuveld of vermist zijn. Daarna werd na drie slagen op de ‘Korea-bel’ een minuut stilte gehouden; het is dan inderdaad dood en doodstil. Met nogmaals drie slagen van de bel werd de minuut stilte beëindigd.

Vervolgens werd overgegaan tot de kranslegging.

Er werden kransen en bloemstukken gelegd door LKOL Duchateau, ambassadeur Hong Seok-in, namens de Nederlandse Krijgsmacht door de brigadegeneraal Hoefsloot samen met Majoor van Woensel, namens de VOKS door de voorzitter samen met Korea-veteraan Theo Haver, kolonel Sturgeon namens de ambassade van de Verenigde Staten, de heer Ceelen namens de VVRvH, Mr. Kee Hang Lee van het Yi Jun Peace Museum, en de heren Prins en Van Rosmalen namens de Stichting St. Janszn. Weltevree en de Hendrick Hamel Foundation.

Namens de VOKS werd een krans geplaatst door Korea-veteraan Theo Haver (rechts) en voorzitter VOKS Paul Gommers

Na afloop van dit deel van de ceremonie werden de vlaggen gehesen waarna de eregreet gebracht werd bij het spelen van het Nederlandse en Zuid-Koreaanse volkslied.

Nadat de vaandelwacht zich bij het monument had opgesteld werden de ambassadeur, de voorzitter VOKS en alle aanwezigen door de commandant uitgenodigd voor het defilé langs het monument en kransen/bloemstukken.

Vervolgens begaf eenieder zich naar de Fly-Inn waar de ambassadeur en de voorzitter VOKS bij de ingang van de Fly-Inn stonden om alle veteranen, hun familieleden en genodigden te begroeten.

Als vanouds was het in de Fly-Inn bijzonder gezellig. Eenieder kon bijpraten met collega-veteranen of een gesprek voeren met de genodigden. Velen maakten van de gelegenheid gebruik om een bezoekje te brengen aan de Historische Collectie van het Regiment Van Heutsz, waarin ook de Korea-collectie. Na het nuttigen van een prima verzorgde rijstmaaltijd namen de aanwezigen afscheid van Schaarsbergen.

Het VOKS-bestuur dankt het Nederlands Veteraneninstituut voor de medewerking en het Regiment Van Heutsz voor de voortreffelijke organisatie en ziet terug op een waardige herdenking en een geslaagde reünie.

Deze Herdenking en Reünie werd mede mogelijk gemaakt door de ondersteuning van het vfonds.

Monuta

Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Nationale Veteranenbegraafplaats Loenen

Het Team Bijzondere Uitvaarten verzorgt, in overleg met de familie, uitvaarten op elke uitvaartlocatie in Nederland. Eind 2020 vond de opening plaats van de Nationale Veteranenbegraafplaats Loenen. Monuta is ook de specialist voor uitvaarten van veteranen en hun wettelijke partners, op de Nationale Veteranenbegraafplaats in Loenen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op.

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten

24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

teambijzondereuitvaarten.nl
veteranenbegraafplaats.org

Monuta
De steun bij ieder afscheid.

BIJZETTING KOREA-VETERAAN HANS HORSTMAN IN KOREA

Van maandag 28 april 2025 tot en met zaterdag 3 mei 2025 kregen wij, vijf militairen van de Bravo “WONJU” compagnie van het 12e Ranger bataljon Regiment Van Heutsz, de eer om deel te nemen aan de bijzetting van veteraan Johannes Horstman op de United Nations Memorial Cemetery (UNMCK) in Korea.

Inleiding

De WONJU-compagnie onderhoudt de tradities van het Nederlands Detachement Verenigde Naties (NDVN) en heeft daarmee een sterke band met de geschiedenis van de Korea-Oorlog, de Vereniging Oud Korea Strijders (VOKS) en de veteranen en nabestaanden die betrokken waren en nog steeds zijn bij dit conflict.

Als onderdeel van deze traditie reisden wij, samen met de penningmeester van de VOKS, Peter Wessels, naar Zuid-Korea om de urn met de as van Johannes Horstman te begeleiden en hem de laatste militaire eer te bewijzen op zijn rustplaats.

In dit artikel bieden we de lezer meer achtergrondinformatie over het leven van Johannes Horstman en geven we een inkijkje in onze afgelegde reis.

Achtergrond soldaat 1 Johannes Horstman

Korea-veteraan Johannes (Hans) Horstman werd geboren op 27 februari 1931 in Lonneker, in het Midden-Oosten van Nederland.

Hij groeide op met zijn vader, moeder, twee oudere broers en een zus. Tijdens de Tweede Wereldoorlog verloor hij zijn broer Gerrit, die op 22-jarige leeftijd sneuvelde; Hans was toen 13 jaar oud. Al snel besloot hij dat hij bij de Landmacht wilde gaan, maar omdat hij toen nog te jong was en zijn vader hem geen toestemming gaf, begon hij in 1946 te werken bij de Van Heek Weverij in Enschede. Van de Tweede Wereldoorlog herinnert hij zich vooral de Duitse vliegtuigen die overvlogen, de Duitse propaganda op de radio en het verbod voor

mensen om na acht uur 's avonds nog buiten te zijn.

Van oudsher was zijn vader een aanhanger van het communisme. Echter, nadat het communistische Rusland zijn oudere broer Chris slecht had

behandeld als krijgsgevangene, wilde de familie Horstman niets meer met het communisme te maken hebben.

Toen Noord-Korea, gesteund door China en de Sovjet-Unie, Zuid-Korea binnenviel, besloot Hans in 1952 om zich als vrijwilliger aan te melden om te helpen het land te bevrijden en het communisme tegen te houden. In voorbereiding op zijn deelname aan dit conflict onderging hij vier maanden militaire training.

Op 28 augustus 1952 vertrok hij als lid van de 13e aanvullingsdetachement op de USS Generaal S.D. Sturgis, een troepentransportschip. Na een maand kwam hij op 6 oktober aan in de haven van Busan en vervolgde per trein zijn reis naar Cheorwon. Daar meldde hij zich bij de militaire post 'Yoke', waar zijn taken voornamelijk bestonden uit het bouwen van granaatbestendige bunkers. Gedurende deze eerste fase van zijn inzet was er geen direct gevechtscontact met de Noord-Koreaanse en Chinese troepen. Na twee maanden werd hij overgeplaatst naar de outpost 'Nudae' als BAR-schutter, waar Nederlandse soldaten constant onder vijandelijke aanvallen stonden. In maart 1953, tijdens hevige beschietingen en granaataanvallen, verloor Hans zeven kameraden, waaronder kapitein Kamevaar.

Van 8 april tot en met 12 juli 1953 kregen de troepen van het NDVN een welverdiende rustperiode om te herstellen, maar al snel werden ze opnieuw naar het front gestuurd. Deze keer moesten zij posities innemen in de loopgraven rond heuvel 340, bekend als 'Stinky Hill', in de Chungmok-Sil vallei. Deze regio stond tijdens de oorlog bekend als de 'Ijzeren Driehoek', een gebied waar veel vijandelijke troepen geconcentreerd waren. Van 13 juli tot 27 juli 1953 werden hun posities continu aangevallen door Chinese troepen, waarbij zeven Nederlanders sneuvelden en velen gewond raakten. Hoewel Hans nacht na nacht de aanvallen moest afslaan, bleef hij zelf ongedeerd.

Op 27 juli 1953 werd de wapenstilstand tussen Noord- en Zuid-Korea ondertekend. Kort daarna keerde Hans terug naar Nederland met het troepenschip MS Viet-Nam. Eenmaal thuis besloot Hans zijn militaire dienst te beëindigen, een beslissing waar hij later spijt van zou krijgen. Hij hervatte zijn werk als textielwever bij zijn oude werkgever in Enschede. In 1954 maakte hij de keuze om naar Nieuw-Zeeland te emigreren. Ook daar vond hij werk in dezelfde sector en trouwde hij in 1958 met een Engelse vrouw. Gedurende zijn leven heeft hij veelvuldig gereisd en verbleef hij in landen als Nieuw-Zeeland en Australië, maar in 1998 besloot hij zich

voorgoed in Nederland te vestigen.

In 2015 werd Hans uitgenodigd door het Ministerie van Patriots and Veterans Affairs (MPVA) om naar Korea te reizen. Tijdens zijn bezoek zag hij hoe modern het land was geworden en voelde hij de dankbaarheid van de bevolking. Hans zei toen: *"Ik denk vaak terug aan Korea, waar ik een kleine bijdrage heb kunnen leveren door te voorkomen dat dit land communistisch zou worden."*

In 2017 schreef hij een brief aan zowel de ambassadeur van de Republiek Korea in Nederland als de Nederlandse ambassadeur in Seoul, waarin hij verzocht om na zijn overlijden begraven te worden bij zijn omgekomen kameraden op UNMCK in Busan.

Korea-veteraan Hans Horstman overleed op 31 juli 2024 in zijn woonplaats Enschede.

Reisverloop

Op maandag 28 april verzamelden we ons in vertrekhal 2 van Schiphol. Daar ontmoetten we adjudant Peter Wessels, die werkt bij de Koninklijke Marechaussee en penningmeester is van de VOKS. Peter droeg de tas met de urn en de as van Johannes. Na een vlucht van ongeveer 12 uur arriveerden we op de luchthaven in Korea, waar we de urn overdroegen aan medewerkers van het MPVA.

Met een plechtige en ceremoniële militaire begeleiding werd de urn naar het gereedstaande voertuigkonvooi geëscorteerd.

Vanaf daar reden we naar de nationale begraafplaats in Seoul, waar de urn tijdelijk werd ondergebracht.

De volgende dag, inmiddels woensdag, haalden we de urn op en reden naar het treinstation van Seoul. Met de trein doorkruisten we binnen

ongeveer twee uur Zuid-Korea om vervolgens aan te komen in Busan, de havenstad waar het UNMCK is gevestigd. Dit was de plaats waar Hans een laatste rustplaats zou krijgen.

De ceremonie was indrukwekkend van begin tot eind en werd bijgewoond door diverse hoogwaardigheidsbekleders, Korea-veteranen, militairen en geïnteresseerde burgers. Verschillende sprekers prezen Hans voor zijn toewijding en de offers die hij had gebracht. Daarbij was er nog een bijzonder moment: Romy Huizer, de kleindochter van Korea-veteraan Huizer, en Nederland vertegenwoordigde tijdens een Students Exchange Camp, was speciaal uitgenodigd om een korte bijdrage te leveren tijdens de bijzetting.

De bijdrage aan het huidige, welvarende Zuid-Korea werd erkend en gewaardeerd. Het eerbetoon dat aan Hans werd gegeven, maakte een diepe indruk op iedereen. Het liet ons zien hoezeer veteranen en gevallen in Zuid-Korea worden geëerd, zelfs jaren na hun inzet. Tijdens ons verblijf namen we op donderdag deel aan twee officiële herdenkingen in de omgeving van Wonju en Hoengseong. De eerste ceremonie was ter nagedachtenis aan luitenant-kolonel Marinus den Ouden, die in 1951 tijdens de Korea-oorlog sneuvelde en postuum werd onderscheiden met de Militaire Willems-Orde, de hoogste Nederlandse dapperheidsonderscheiding. Zijn opoffering wordt in Zuid-Korea nog altijd met grote eer herdacht

Monument Luitenant-kolonel Den Ouden

De tweede herdenking werd gehouden bij het monument 'Nederlandse Troepen in Korea' en was gewijd aan alle Nederlandse militairen die tijdens het Korea-conflict omkwamen. Deze herdenking benadrukte de blijvende waardering van de Zuid-Koreanen voor de inzet van Nederlandse troepen in de strijd voor vrede en veiligheid.

De bijzetting van soldaat Johannes Horstman was waardig en respectvol. Voor ons als afvaardiging van de Bravo "WONJU" compagnie was het niet alleen een reis in de voetsporen van onze voorgangers, maar ook een kans om als actieve militairen onze verbondenheid met het verleden te versterken.

De manier waarop Zuid-Korea zijn veteranen waardeert, is bewonderenswaardig en biedt waardevolle inzichten in eer, dankbaarheid en gedeelde normen en waarden. We keren terug met hernieuwd respect voor onze geschiedenis en voor de Nederlandse mannen die ver van huis voor vrijheid vchten.

*Sergeant-Majoor Niels Bloemberg
B-Wonju*

VERSLAG UN SENDING STATES EXCHANGE CAMP 2025

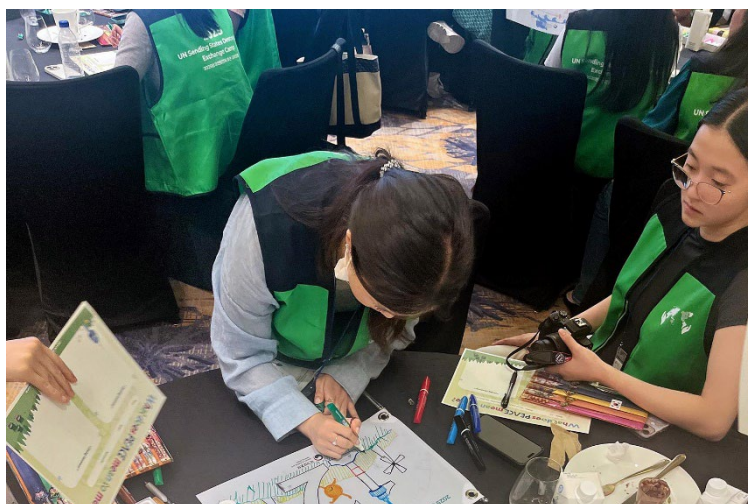
Romy Huizer, kleindochter van Korea-veteraan Klaas Huizer, was met 130 kleinkinderen van 12 VN landen geselecteerd voor het UN Sending States Exchange Camp 2025 dat in juni 2025 plaatsvond in Zuid-Korea. Hier volgt haar verslag van deze bijzondere reis.

Mijn naam is Romy Huizer en als kleindochter van Klaas Huizer, een eerste klas matroos op het schip 'Hr. Ms. Dubois', dat in 1953 – 1954 in Korea was, mocht ik aanwezig zijn op het 'UN Sending States Descendants Exchange Camp 2025', georganiseerd door het MVPA.

Tijdens dit kamp verbleven we in het Four Seasons Hotel in Seoul en in het Grand Moment Hotel in Busan. De slogan van het kamp was *Memory, Act and Progress (MAP) together*. In totaal waren er 130 deelnemers, waaronder afstammelingen uit 12 verschillende VN-landen. Ik neem jullie graag mee in mijn week vol unieke ervaringen.

Dag-1

Na een vlucht van zo'n 12 uur landde ik tegen het eind van de middag in Seoul. Daar stond al netjes iemand van de organisatie op mij te wachten. Voor ik het wist zat ik in een taxi en niet veel later stond ik, in mijn vliegtuigkleding en al, bij het dinerbuffet. Hier leerde ik mijn team voor de aankomende week kennen.

Wij waren team 12 'Horstman' en vertegenwoordigden Nederland. Het team bestond uit Amerikanen, Koreanen en een Ethiopiër. De rest van de avond bestond uit spelletjes spelen, voor teambuilding. Verder was ik overrompeld door de luxe van het hotel waarin ik terecht was gekomen, en vanaf mijn kamer op de 29e verdieping had ik een geweldig uitzicht.

Dag-2

De volgende ochtend werden we al vroeg bij het ontbijtbuffet verwacht, waar ongelooflijk veel keus was. Daarna gingen we naar het War Memorial of Korea. Hier hebben we bij de Nederlandse herdenkingsplek bloemen gelegd. Vervolgens kregen we een rondleiding door het bijbehorende museum, waar we meer leerden over de geschiedenis van de Korea-oorlog.

Na de lunch, een overheerlijke traditionele Koreaanse maaltijd, stapten we de bus in op weg naar de DMZ. Het was erg indrukwekkend om in de DMZ aanwezig te zijn en zo dicht bij Noord-Korea te komen. In dit gebied zijn meerdere tunnels gevonden die door Noord-Korea zijn gegraven om mogelijk Zuid-Korea binnen te komen. Wij mochten een stuk lopen in de '3rd Infiltration Tunnel'. Daarna bezochten we het 'Dora Observatory', waar je vanaf een uitkijkpunt Noord-Korea kon zien. Het was streng verboden om foto's in die richting te maken, maar je kon de twee vlaggen

van beide landen recht tegenover elkaar zien. Een onwerkelijk beeld. En je zou denken, is de dag nu voorbij? Nee, zeker niet! We sloten af bij het 'Korea Memorial Music Festa'. Hier traden verschillende Koreaanse popartiesten op, en er was een modeshow ter ere van de 22 VN-landen.

Ik mocht als Nederlander naast een model met de Nederlandse vlag lopen. Dit was een hele ervaring: eerst backstage oefenen en daarna voor een groot publiek verschijnen. Spannend, maar een grote eer om te mogen doen

Dag-3

Na weer een heerlijk ontbijt stond er opnieuw een drukke dag op de planning. We begonnen met een toespraak van de burgemeester van Seoul, die vertelde over plannen voor een herdenkingsplein. Daarna kleeadden we ons om in traditionele Koreaanse kleding, een hanbok. In deze outfits bezochten we het 'Gyeongbokgung Palace', wat de ervaring extra bijzonder maakte.

Met een temperatuur van wel 30 graden was ik ook blij toen de hanbok uit mocht en we konden lunchen in het hotel, onder de airco. Na de lunch was het tijd voor onze MAP-teammissie. We bezochten drie bezienswaardigheden die symbool stonden voor *Memory*, *Act* en *Progress*: de 'Namsan Tower', de 'Sungnyemun Gate', en we sloten af bij de 'Myeongdong Cathedral'.

Tussendoor at ik nog typisch Koreaans ijs (bingsu), gingen we winkelen en werden we gevolgd door een nationale tv-ploeg. Zo kwam er een einde aan weer een drukke dag.

Dag-4

Vandaag stond in het teken van de VN. We bezochten 'Camp Humphreys', een grote Amerikaanse legerbasis in Zuid-Korea die dient als hoofdkwartier van de United States Forces Korea (USFK). Hier kregen we eerst een presentatie over 'UN command' en hun taken.

Daarna kregen we lunch en bezochten we de '2nd Infantry Division'. Tot slot kregen we vanuit de bus een rondleiding over het terrein. Het voelde even alsof we niet in Korea, maar in Amerika waren. De basis had echt alles: van sportscholen tot scholen en Amerikaanse fastfoodrestaurants. In totaal wonen hier wel 45.000 mensen.

Na 'Camp Humphreys' woonden we een aantal presentaties bij van bedrijven die bijdragen aan het verbeteren van de Koreaanse defensie. Daarna werkten we aan onze eigen teammissie. We moesten een manier bedenken om de erfenis van de Koreaanse veteranen wereldwijd levend te

houden. Dit idee moesten we later presenteren, bijvoorbeeld met behulp van een PowerPointpresentatie.

Tussen het harde werken door kregen we ook nog een luxe zes gangendiner voorgeschoteld. Nog even genieten van het mooie Four Seasons Hotel, want de volgende dag zouden we verplaatsen.

Dag-5

Deze dag reisden we met de trein van Seoul naar Busan. Eenmaal aangekomen werden we afgezet bij het strand, waar elk team zelf mocht

kiezen waar te lunchen. Wij aten een typische maaltijd uit Busan met verschillende gerechten van rauwe vis. Het was heel lekker, soms wel een beetje te pittig voor mij.

Na de lunch checkten we in bij het nieuwe hotel en kregen we een knutselworkshop. Verder werkten we weer aan de presentatie. Onder het genot van wat Koreaanse snacks heeft ons team tot laat doorgewerkt. Ons idee: een tekenboek voor kinderen waarmee ze op jonge leeftijd leren over de Korea-oorlog, dat op scholen voorgelezen kan worden.

Dag-6

De laatste dag van het kamp en tijd voor de finale presentaties. Ik mocht samen met twee teamgenoten ons idee presenteren. Een zeer getalenteerd teamlid had zelfs prototypes van het tekenboek gemaakt, waardoor ik nu waardevolle tekeningen heb van mijn opa! Helaas hebben we niet gewonnen, maar het was een waardevolle ervaring om alle verschillende ideeën te horen en te presenteren.

Er stond ook nog een laatste bezoek gepland, dit keer aan de UN Memorial Cemetery. We kregen eerst een rondleiding door de UN Peace Memorial Hall. Tijdens de presentatie van onder andere de burgemeester van Busan, werd ik plotseling uit de zaal gehaald. Voor ik het wist, zat ik samen met een Canadees meisje in een taxi naar de begraafplaats.

Blijkbaar was het de bedoeling dat ik een stukje zou voorlezen om Johannes Horstman te herdenken, die hier sinds april dit jaar begraven ligt. Samen met het Canadese meisje (die een stuk voorlas voor Chrysler, een Canadese veteraan), hielden we een korte ceremonie met een moment van stilte en eervolle woorden. Ook dit was weer een bijzondere ervaring, en ik voelde me vereerd dat ik dit mocht doen.

En toen was het tijd voor de afsluiting. Alle prijzen werden uitgereikt, certificaten aan alle deelnemers overhandigd, en er werd nog één laatste (van de vele!) groepsfoto gemaakt. Als kers op de taart gingen we ook nog met een boot de zee op bij zonsondergang, met een prachtig uitzicht over de stad.

Ik ben super dankbaar dat ik deze reis mocht maken en zo meer mocht leren over zowel de Korea-oorlog en Koreaanse cultuur als over vrijheid. Daarnaast ben ik dankbaar dat ik een beter beeld heb gekregen van de strijd waar mijn opa deel van uitmaakte, en ik ben dan ook supertrots op hem. Ik sluit af met een veelgehoorde, maar zeker niet onbelangrijke quote van deze reis: **“Freedom is not free.”**

Romy Huizer

VRIJHEIDSDEFILÉ WAGENINGEN 5 MEI 2025

Van Ds. P. 't Hoen kreeg de redactie een verslag toegestuurd over zijn deelname aan het Vrijheidsdefilé op 5 mei in Wageningen.

Na samen met mijn vrouw Ann op de avond van 4 mei via de televisie de plechtige herdenkingsceremonie en de twee minuten stilte op de Dam te hebben gevolgd, ben ik vroeg naar bed gegaan. Ik moest de volgende ochtend namelijk vroeg opstaan om ons Koreadetachement rond 8 uur aan te melden bij het Arboretum in Wageningen.

Enkele weken daarvoor had ik de informatiebijeenkomst bijgewoond in het gemeentehuis van Wageningen, die werd geleid door majoor Bobeldijk. Daar hoorde ik over de soms aanzienlijke aantallen deelnemers aan detachementen en muziekkorpsen. Wij waren echter slechts met vier inschrijvingen: onze enige Korea-veteraan, Charles Eugene Lambertus uit Ede, samen met drie begeleiders.

Het moet wel het kleinste detachement zijn geweest...

Op maandag 5 mei, Bevrijdingsdag, arriveerden we rond half tien bij het eerste cluster. Voor ons stond het legervoertuig met de Bronbeek-veteranen en achter ons bevond zich het Nieuw-Guinea-detachement. Een van de bewoners van Bronbeek was niemand minder dan onze voormalige districtscommissaris, William Roza. Terwijl we richting de hoofdtribune liepen, kwam het muziekkorps van Douanevrijwilligers achter ons aan.

Op de klanken van hun militaire marsmuziek vervolgden we onze weg. Ja, u leest het goed: Korea-veteraan Lambertus liep gearmd tussen Marie-José en mij in. Rond tien uur gingen we in het eerste cluster op zoek naar het voertuig dat ons was toegezegd. Tot onze grote verbazing moesten we constateren dat ons voertuig nergens te bekennen was!

Lambertus en ik kregen uiteindelijk de gelegenheid om plaats te nemen in het DAF-legervoertuig, bedoeld voor Nieuw-Guinea-veteranen die niet konden meelopen.

Het defilé kwam langzaam op gang en wij sloten aan achter de Londense taxi's en andere mobiele voertuigen waarin 25 Britse en 25 Canadese

veteranen uit de Tweede Wereldoorlog meereden. Plotseling kwam alles tot stilstand. Ons werd verteld dat er demonstranten aanwezig waren op het 40-45 plein.

Lambertus zat ongemakkelijk op het bankje in de DAF en kreeg het koud. We stapten uit en liepen samen rondjes totdat de optocht weer in beweging kwam. Charles wilde liever lopen. Marie-José wandelde vanaf de tribune naar ons toe met haar thermosfles koffie. Versterkt door de warme drank liepen we met z'n drieën naar het 40-45 plein, langs het vredesvuur en door de rijen van honderden enthousiaste toeschouwers die ons met hun applaus begroetten. Onderweg kwamen we majoor Nico Bobeldijk tegen, die ons verrast aankeek toen hij zag dat we te voet waren in plaats van rijdend. Voorbij de eregasten marcheerden we langs hoogwaardigheidsbekleders zoals premier Schoof en zijn Poolse collega en gast Tusk. Mr. Pieter van Vollenhoven en Marco Kroon waren eveneens aanwezig. Onze militaire groet werd beantwoord door andere militairen, waaronder velen uit de verschillende landen die deelnamen aan het defilé. Zij stonden opgesteld rondom onze minister van Defensie.

Met onze Koreaveteraan gearmd in het midden, zijn we verder gelopen tussen de rijen toeschouwers terug naar het Arboretum. Onderweg ontvingen we veel waardering en soms zelfs bloemen. Tussen de

duizenden toeschouwers bevonden zich ook familieleden van Lambertus en enkele bekenden van ons, waaronder een collega-dominee. Bij aankomst op de beginlocatie hebben we afscheid genomen van de familie Lambertus, onze lunch van AH opgehaald en een wandeling door het park gemaakt.

Op het uitkijkpunt over de Nederrijn, met uitzicht op Arnhem in het oosten en Nijmegen in het zuiden, kwamen we een groep Canadese militairen tegen. Een van hen stapte op me af. Hij had gehoord dat ik een aalmoezenier was en vroeg of ik samen met hem wilde bidden. Hij vertelde dat hij het persoonlijk erg moeilijk had en dat het bezoek aan Nederland hem diep had geraakt door alle indrukken. We spraken over de oorlogen in Gaza en Oekraïne, conflicten waar vrede nog ver weg lijkt. Ons gebed sloten we gezamenlijk af met het Onze Vader, allemaal in het Engels. Terwijl hij zich haastte om zijn groepje bij te benen, bleven wij enigszins verbouwereerd achter. Al wandelend drong het tot ons door hoe jonge militairen, zoals deze Canadese soldaat, wellicht geconfronteerd worden met de constante dreiging van verschrikkelijke oorlogen, vredesakkoorden die niet beklijven en een vrede die ongrijpbaar blijft. Voor hen is het verleden een verlengstuk van het heden.

Staan we niet te makkelijk stil bij de mentale en emotionele weerbaarheid van jongeren in uniform? Terwijl wij de bevrijding herdenken, zijn er elders in Europa en wereldwijd dagelijks soldaten en burgers die het leven laten, gewond raken of mentaal gebroken worden door oorlogsgeweld. Internationale hulp blijft vaak uit, terwijl de meest kwetsbaren in de maatschappij onbeschermd lijden aan hongersnood en de dood door honger.

Toen we naar huis reden en arriveerden, vertelde Ann dat ze ons niet had gezien op tv. De NOS had verslag gedaan van de viering van 80 jaar Bevrijding. Ik realiseerde me dat ik vergeten was haar een bericht te sturen dat we waren uitgestapt en achter ons voertuig meeliepen. De DAF was prominent in beeld, maar onze plekken waren leeg, op mijn rugzak na. Als je goed terugkijkt, kun je ons alsnog ontdekken.

We waren onderdeel van een groep van 2500 deelnemers aan het lustrumdefilé, waarbij dit jaar voor het eerst een detachement uit Duitsland aanwezig was. Het Oekraïense muziekkorps zorgde, net als vorig jaar, voor de afsluiting. In Wageningen vond de hele dag het Bevrijdingsfestival plaats. Onderweg naar Ede passeerden we honderden, voornamelijk jonge, fietsers die richting Wageningen gingen, evenals stampvolle bussen gevuld met feestgangers. We vroegen ons af hoe onze Korea-veteraan Charles Lambertus het heeft volgehouden om enkele kilometers te voet af te leggen. Meer hierover lees je in het interview in deze VOX-V.O.K.S.

Dominee Peter 't Hoen

WAGENINGEN 45
NATIONAAL COMITÉ HERDENKING CAPITULATIES

NAMEN VAN HELDEN OP BRUGGEN EN VIADUCTEN

Op 21 maart 2025 vond in Apeldoorn, op uitnodiging van burgemeester Ton Heerst, een ceremonie plaats ter ere van de naamgeving van de omgekomen sergeant Bernard Hoop.

Bernard Hoop nam deel aan meerdere VN-missies, waaronder Korea in 1953 en Congo in 1961. Tijdens de missie in Congo overleed hij op 10 september 1961 door een ongeval in de stad Kamina.

Ter nagedachtenis is een bord met zijn naam geplaatst op het viaduct bij Barnewinkel in Apeldoorn, waar de N345 de A50 kruist.

Bij de ceremonie waren zo'n 75 genodigden aanwezig, waaronder talrijke familieleden van Bernard Hoop, evenals vertegenwoordigers van de gemeente Apeldoorn, het Veteranen Platform, het Regiment Geneeskundige Troepen, de Vereniging Oud Korea Strijders (VOKS) en de Koninklijke Marechaussee.

De voorzitter en secretaris vertegenwoordigden de VOKS tijdens de ceremonie, samen met de heren Hazeleger en Haver, twee Korea-veteranen die als gasten aanwezig waren om hun overleden kameraad te herdenken. De muzikale omlijsting werd verzorgd door het koperkwintet van de Fanfare 'Bereden Wapens'.

Na afloop van de ceremonie was er gelegenheid tot een informeel samenzijn met een hapje en een drankje, waarbij herinneringen werden gedeeld en gesprekken plaatsvonden met verschillende familieleden.

*Burgemeester Ton Heerst onthult met familieleden van Bernard zijn naambord
(FOTO: VOKS)*

Korea-veteranen Thom Hazeleger (links) en Theo Haver

INTERVIEW MET KOREA-VETERAAN LAMBERTUS TE EDE

Onze geestelijk verzorger van VOKS, dominee P. 't Hoen, bracht samen met Marie-José Eberson een bezoek aan de Korea-veteraan Charles Lambertus in het woon-zorgcomplex St. Barbara in Ede. Ook zijn zoon Willie was hierbij aanwezig. Over deze ontmoeting beschrijft dominee 't Hoen het volgende:

Marie-José Eberson en ik waren nieuwsgierig naar wie hij is en wat zijn verhaal is. Waarom liep hij, gearmd met ons, de volledige route van het defilé in Wageningen mee tijdens de optocht op 5 mei?

Charles Lambertus werd op 19 november 1931 geboren in Soerabaja, Oost-Java. Zijn achternaam vindt zijn oorsprong in 1630, toen zeerovers naar Nederlands-Indië trokken. Zijn grootvader had Franse, Duitse en Schotse afkomst. Zelf groeide hij op in een gezin van 18 kinderen, afkomstig van één vader en drie vrouwen.

Veel Europeanen reisden destijds naar Nederlands-Indië om te gaan werken bij de oliemaatschappijen.

Tijdens de Japanse bezetting werden families met Duitse roots niet geïnterneerd in kampen. Tot zijn 14e heeft hij echter wel in een jeugdkamp verbleven.

Op 17-jarige leeftijd trad hij in 1948 toe tot het KNIL. Na de Japanse oorlog werd hij toegewezen aan het Van Heutsz-regiment. Hij nam geen deel aan de politionele acties en werkte binnen de VDMB, de Veiligheidsdienst van de Marinebrigade.

Na de koloniale oorlog vluchtte hij naar Singapore om te ontsnappen aan de Indonesiërs en hun nieuwe nationale leger.

In 1950 vertrok Lambertus naar Nieuw-Guinea voor een periode van 2 à 3 jaar. Tijdens het defilé in Wageningen dit jaar kreeg hij uitgebreid de kans om met andere Nieuw-Guinea-gangers herinneringen en ervaringen uit die tijd te bespreken.

Na zijn terugkeer in Nederland werd hij in 1953 officieel Nederlander.

Op 16 februari 1954 vertrok hij met het schip 'La Marseillaise' naar Korea, nadat hij zich tijdens zijn verblijf in Nieuw-Guinea al voor deze missie had aangemeld. In Nieuw-Guinea volgde hij daarvoor een opleiding, gevolgd door een aanvullende training van één maand in Oirschot. Op de boot naar Korea ontmoette hij ook enkele oude bekenden van zijn vroegere schooltijd.

In Korea werd hij toegewezen aan de B-compagnie van het Nederlands Detachement Verenigde Naties (NDVN). Daar voerde hij voornamelijk patrouilles uit langs de grens, de demarcatielijn met Noord-Korea. Hij en zijn kameraden leefden constant in angst voor de mijnen die overal verspreid lagen.

Hij diende bij de 2e Amerikaanse Indian Head Divisie, iets wat duidelijk zichtbaar is op zijn veteranenjas, die is versierd met talloze medailles, insignes en de Amerikaanse vlag, de Stars and Stripes. Gelukkig keerde hij zonder ongelukken in oktober 1954 terug uit Korea. De commandant destijds was generaal-majoor Knulst, die naast zijn functie ridder was in de Militaire Willems-Orde. Knulst werd in 1918 geboren in Magelang op Java. Overste Christian kende Charles nog van hun tijd in Nieuw-Guinea.

Charles is in Ede getrouwd met Anneke Louise van Beers, geboren op 21 november 1938 in Bandung, West-Java. Samen hebben ze zes kinderen, drie zonen en drie dochters, en daarnaast zes kleinkinderen. Dochter Patricia en zoon Willie vergezelden hem op 5 mei naar Wageningen. Voor zijn pensioen werkte Lambertus als elektricien in de bouw.

Wat betreft zijn uithoudingsvermogen: Charles heeft zijn hele leven aan allerlei sporten gedaan; geen enkele uitdaging ging hij uit de weg. Zelfs op

hoge leeftijd blijft hij actief en traint hij regelmatig een uur door te boksen in een sportschool.

Dat verklaart ook waarom hij, op 93-jarige leeftijd, lopend deelnam aan het defilé in Wageningen op 5 mei jl.

Terwijl hij onderweg was naar de uitgang van St. Barbara, vertelde Charles dat hij bovendien iedere dag bidt. Charles Eugene Lambertus is katholiek.

Ds. P. 't Hoen

Verkoop VOKS artikelen

VOKS schild op hout	€ 20,-
Stropdas met Indian Head	€ 11,-
VOKS vereniging badge	€ 6,-
Mouwembleem Indianhead	€ 6,-
Stropdasschuif VN embleem / VOKS	€ 3,-
Stropdasklem 50 jaar Korea	€ 3,-
Reversspeld vlag Nederland / Korea	€ 3,-
Reversspeld VN embleem / VOKS	€ 3,-
Christanspeldjes	€ 3,-
Revers Draaginsigne Gewonden, klein model	€ 3,-

Als artikelen uitverkocht zijn, worden er geen nieuwe meer aangeschaft.

Kopen of bestellen

Deze artikelen zijn te koop in het museum van het Regiment Van Heutsz in de Oranjekazerne te Schaarsbergen.

U kunt ze ook bestellen bij de secretaris van de VOKS,
dhr. L.C. Schreuders, Standaardmolen 88, 6003 CK Weert
e-mail: voks1951@gmail.com - telefonisch: 06-51903177

Contactgegevens museum:

Telefoon: 088-9569498 (donderdag)

Email: museum.rvh@mindef.nl

Verzendkosten

Als u een bestelling heeft gedaan wordt er contact met u opgenomen om aan te geven hoe hoog de verzendkosten zijn. Zodra de betaling inclusief verzendkosten binnen is, worden de bestelde artikelen naar u verstuurd.